

Fakultet bezbednosti

Univerzitet u Beogradu

Seminarski rad iz predmeta Ekonomski osnovi bezbednosti

Na temu:

Bezbednosni aspekti ekonomskih aktivnosti

Matijašević Martin 35/08

Malešević Milica 45/08

Đokić Nikola 50/08

Jovičić Jelena 86/08

Demić Suzana 105A/08

Jagodić Tatjana 110/08

Rajković Dušan 126/08

Kovačević Ivana 160/08

Pekić Irena 254/08

Vuković Olivera 264/08

Sadržaj:

Globalno društvo

Rast populacije

Migracije

Kretanje izbeglica

Urbanizacija

Globalno društvo

“Pravo” globalno društvo ne postoji

Nikad ranije nije bilo pravog globalnog društva, ili definisanog globalnog socijalnog rezima.

Ono sto postoji jeste socijalna konstrukcija, slika socijalnih interakcija zatvorenih u terminima kao sto je globalno selo i slicne alegorije. Medjutim, postoji proces globalizacije, koji je izrazen pojacanom brzinom elitne cirkulacije i komunikacije preko nacionalnih granica, prenoseci i ojacavajuci tu predstavu.

Šta, u stvari, predstavlja “globalno selo”?

Istina je da je porasla teoretska mogucnost putovanja izmedju istocne i zapadne Evrope.

Medjutim, sto se tice veceg dela svetske populacije uprkos tvrdnjama o nadolazecem kosmopolitizmu, globalizacija društvenog zivota znaci jedva nesto vise od virtuelne stvarnosti konzerviranih medija i reklamiranja proizvoda. Ovakav je narocito slucaj medju siromasnima, kod kojih globalizacija trzista ne znaci prosirenje izbora ili povecanje mogucnosti.

Tako, kad pricamo o globalnom selu, mislimo na relativno mali deo covecanstva – bogat, mocan, informisan deo– koji zaista poseduje transnacionalni karakter. Iako je na gomilu svetske populacije uticao planetarni karakter komunikacije, proizvodnje, distribucije, i akumulacije, vecina ljudi ipak ne ucestvuje u novom socijalnom rezimu.

Globalizacija tržišta

Za vecinu radnika i nezaposlenih, globalizacija znaci jedva nesto vise od starog poimanja medjunarodne podele rada: 'kupovina' kapitala jeftinim platama na razlicitim nacionalnim trzistima i premestanje na to mesto kao rezultat nizih cena.

Prost primer: Nike proizvodi sportsku opremu u npr. Koreji, mizerno plaćajući radnu snagu.. Tu, naravno, nema nesrećnih, jer za standard u zemljama u kojima će ih prodavati to je odgovarajuća cena patika, a Korejanac je srećan što uopšte ima šta da radi. Da li je to što dobit nije jednaka za obe strane dovoljan razlog da se ospori čitav taj proces, jer je nepravedan? Medjutim, to bi moglo da se posmatra i ovako: da bogate zemlje dolaze do većeg tržišta, dok se zemlje u razvoju uključuju u proizvodni proces preko multinacionalnih kompanija?

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com